

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/189/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010475
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513010475.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dluhošom, v trestnej veci proti obžalovanému N. T., nar. XX.XX.XXXX P. T., trestne stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. marca 2014 v Novom Meste nad Váhom, takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : N. T., nar. XX.XX.XXXX P. T., trvale bytom U. O., Y. Č.. XXX/X, trestaný,

je vinný, že

ako otec maloletého N. T., nar. XX.XX.XXXX a mal. O. T., nar. XX.XX.XXXX, v období od 16.04.2011 až doposiaľ si v Starej Turej ani nikde inde riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovení Zákona o rodine a jej výška z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 5C/27/2009-33 zo dňa 30.11.2009, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 66,- Eur mesačne na maloletého N. a v sume 66,- Eur mesačne na maloletú O. k rukám matky detí - Z. L. a následne z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 3P/83/2012-85 zo dňa 30.09.2013, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletého N. na sumu 85,- Eur mesačne a na maloletú O. na sumu 75,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2012 k rukám Z. L., trvale bytom Č. XX, prechodne bytom T., W.. D. č. XX/XX, túto povinnosť neplnil s výnimkou čiastočných úhrad, kedy v máji 2011 uhradil na výživnom sumu 132,- Eur, v júni 2011 sumu 132,- Eur, v júli 2011 sumu 132,- Eur, v auguste 2011 sumu 132,- Eur, v septembri 2011 sumu 132,- Eur, v októbri 2011 sumu 132,- Eur, v novembri 2011 sumu 220,- Eur, v decembri 2011 sumu 150,- Eur, v januári 2012 sumu

-2-

100,- Eur, vo februári 2012 sumu 150,- Eur, v marci 2012 sumu 45,- Eur, v apríli 2012 sumu 20,- Eur, v máji 2012 sumu 60,- Eur, v júni 2012 sumu 60,- Eur, v auguste 2012 sumu 20,- Eur, v septembri 2012 sumu 194,58 Eur, v októbri 2012 sumu 244,73 Eur, v novembri 2012 sumu 113,89 Eur, v decembri 2012 sumu 50,- Eur, v januári 2013 sumu 60,- Eur, v marci 2013 sumu 70,- Eur, v máji 2013 sumu 50,- Eur, pričom od 02.11.2011 do 21.11.2011 bol zamestnaný v spoločnosti LEONI Slovakia, s.r.o., Stará Turá, od 13.08.2012 do 12.10.2012 bol zamestnancom MANARASPRINGS, s.r.o., so sídlom Myjava, od 22.11.2011 do 11.06.2012 a od 22.10.2012 do 27.05.2013 bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Turá, odkiaľ bol vyradený pre nespokojnosť, od 13.10.2012 do 21.10.2012 bol dobrovoľne nezamestnaný, hoci trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/42/2011 zo dňa 01.04.2011, právoplatným dňa 27.04.2011, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, čím za obdobie od 16.04.2011 až doposiaľ spôsobil dlh na výživnom na mal. N. a mal. O. v sume najmenej 2.703,80 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 28.11.2013 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. Pv/622/13 obžalobu na obvineného N. T. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona.

2T/189/2013-172

Vychádzajúc z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vydal samosudca Okresné-ho súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 04.12.2013 pod č.k. 2T/189/2013-138 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal vinným v zmysle obžaloby a uložil mu trest. Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného N. T., výsluchom svedkyne Z. L., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný N. T. po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku neučinil na hlavnom pojednávaní žiadne z vyhlásení v intenciách ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku. Z jeho výsluchu vyplynulo, že vyživovacej povinnosti na deti N. H. O. si je vedomý, aj jej aktuálnej výšky po ostatnom rozhodnutí súdu o zvýšení výživného. K výške celkového dlhu na výživnom v čase konania hlavného pojednávania sa vyjadriť nevedel. Je si tiež vedomý toho, že v roku 2011 bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy. Keď mal pravidelný príjem z práce, nebol problém s platením výživného, lebo mu to priamo strhávali z účtu. Keď ho prepustili, nemal nárok na podporu v nezamestnanosti. Žiadal o pomoc v hmotnej núdzi, tú mu ale nepriznali kvôli vlastníctvu motorového vozidla. Toto vozidlo však nemôže predať, lebo je blokované z dôvodu prebiehajúcej exekúcie. Peniaze preto zháňal všelijako po rôznych brigádach, avšak v súčasnosti je to s prácou problém. Na brigádach sa dajú zarobiť minimálne čiastky, navyše ide o príjem nestabilný, keďže možnosť brigádovať nie je každý deň. Robil v spoločnosti Elster asi dva mesiace, odkiaľ ho prepustili z organizačných dôvodov. Keby sa mu aj podarilo mať príjem aspoň na úrovni minimálnej mzdy, tak cca 200 Eur by mu išlo na výživné na deti. Pracoval tiež ako školník v Materskej škôlke Stará Turá. Mal tam cca 330,- Eur mesačne v čistom. Toto miesto mal vďaka eurofondom. Išlo o prácu na dobu určitú na 10 mesiacov. Odišiel odtiaľ skôr, lebo sa mu rysovala práca v Leoni. V spoločnosti Leoni však pracoval iba krátko, lebo tam boli katastrofálne pracovné podmienky, t.j. drezúra a buzerácia. Plat tam mal dohodnutý vo výške cca 400 Eur mesačne, presne uviesť nevedel. Či v spoločnosti Leoni nahlásil vyživovaciu povinnosť, si nepamätá. Následne bol nezamestnaný, odkiaľ ho vyradili, lebo neprišiel na

úrad práce v stanovený termín. Bol zrejme vtedy odcestovaný, resp. zle si ďalší termín hlásenia na úrade poznačil. Potom pracoval v spoločnosti MANARASPIINGS. Koľko tam zarábala, nevie. Bol tam na skúšobnú dobu, po dvoch mesiacoch ho prepustili z organizačných dôvodov. Chodieval aj na brigádu na Dubník na Starú Turú. Išlo o prácu na dohodu za 2,- Eur na hodinu. Pracovnou náplňou bolo kosenie trávy okolo chaty, úprava okolia. Tiež chodil s kamarátom maľovať byty, či pomáhať stavať krovky striech. Dá sa povedať, že viaceré práce robil načierno. Aktuálne je bez práce. Avšak v Čachticiach sa má koncom marca 2014 otvárať nejaká nová výrobná hala, kam si dal prostredníctvom známych žiadosť o prijatie do zamestnania. V minulosti, keď bol nezamestnaný, chcel začať podnikáť ako taxikár, avšak nepodarilo sa mu zohnať vstupný kapitál. Okrem toho si chcel cez úrad práce spraviť rekvalifikačný kurz na vodiča vysokozdvížných vozíkov, na čo však úrad práce nemal peniaze. Kedy mal tento preukaz, na Morave by si prácu ľahko našiel. Podobne to dopadlo aj s jeho snahou spraviť si počítačový kurz, či obnoviť si licenciu na pracovníka súkromnej bezpečnostnej služby, kde mu tiež z úradu práce nepomohli. V minulosti robil v súkromnej bezpečnostnej službe cca 15 rokov a je to práca, v ktorej by aj v súčasnosti vedel byť činný. Žije u rodičov na Starej Turej, kde sa aj stravuje. Rodičia sú dôchodcovia, ktorí sa okrem toho starajú o dve deti jeho brata.

-4-

Rodičom občas za to robí nejaký nákup. Od jari do jesene sa zdržiava na chalupe svojej sesternice v Papradi. Nemá partnerku, ani inú vyživovaciu povinnosť. Potom, ako mu bolo vznesené obvinenie, nezaplatil na výživnom nič, lebo nemá z čoho. S deťmi je v kontakte, s ich matkou nie. Nerozpráva sa s ňou. Od kamaráta má požičanú Kiu, a to už asi 3 mesiace. Ako dlho bude môcť toto požičané auto ešte používať, sa vyjadriť nevedel. Tankoval doň naposledy deň pred hlavným pojednávaním za 5,- Eur. Má skoliózu chrbtice, nemal by dvíhať ťažké bremená. Okrem exekúcie na výživné má záväzky z minulosti, ktoré musí splácať. Návrh na zníženie výživného si dával, ale súd mu nevyhovet. Práve naopak, súd mu výživné zvýšil. Raz za čas si dá pivo, avšak nepotrebuje to k životu. Je to tak raz za týždeň, resp. raz za dva týždne. Nefajčí. Otázku, či by bol schopný nejakým spôsobom dlh na výživnom uhradiť, nevedel zodpovedať. Je vyučený strojní mechanik na učilišti v Starej Turej. Ohľadne prepadnutej licencie na pracovníka SBS na otázku, prečo si nerobil rezervu na obnovu licencie vtedy, keď pracoval ako SBS-kár, odpovedal, že až tak dobre sa v rámci SBS nezarábalo. Okrem toho v tom čase dával peniaze do domácnosti, nebolo ich nazvyš.

Z výsluchu svedkyne Z. L. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný vyživovaciu povinnosť plnil čiastočne. Málokedy išlo o plnú výšku mesačného výživného. Od mája 2013 obžalovaný až doposiaľ neuhradil na výživnom nič. K výške dlhu na výživnom ku dňu konania hlavného pojednávania sa vyjadriť nevedela, avšak poskytla informácie k jednotlivým plátbám výživného od roku 2011 až doposiaľ. Z nich vyplynulo, že na výživnom inkasovala v máji 2011 sumu 132,- Eur, v júni 2011 sumu 132,- Eur, v júli 2011 sumu 132,- Eur, v auguste 2011 sumu 132,- Eur, v septembri 2011 sumu 132,- Eur, v októbri 2011 sumu 132,- Eur, v novembri 2011 sumu 220,- Eur, v decembri 2011 sumu 150,- Eur, v januári 2012 sumu 100,- Eur, vo februári 2012 sumu 150,- Eur, v marci 2012 sumu 45,- Eur, v apríli 2012 sumu 20,- Eur, v máji 2012 sumu 60,- Eur, v júni 2012 sumu 60,- Eur, v júli 2012 obžalovaný neuhradil nič, v auguste 2012 inkasovala sumu 20,- Eur, v septembri 2012 sumu 194,58 Eur, v októbri 2012 sumu 244,73 Eur, v novembri 2012 sumu 113,89 Eur, v decembri 2012 sumu 50,- Eur, v januári 2013 sumu 60,- Eur, vo februári 2013 neuhradil obžalovaný nič, v marci 2013 inkasovala sumu 70,- Eur, v apríli 2013 obžalovaný neuhradil nič, v máji 2013 inkasovala sumu 50,- Eur, čo bola posledná evidovaná úhrada výživného. V súčasnosti nie je s obžalovaným v kontakte. Keď mu ohľadne výživného telefonovala, povedal jej, že on sa s ňou baviť nebude, iba ak na súde a neželá si, aby mu ešte niekedy telefonovala. Zmenil si aj telefónne číslo. O zvýšenie výživného žiadala z dôvodu, že sa zvýšili náklady na výživu detí. O obžalovanom vie, že občas robí načierno. V minulosti mal problémy s prístupom k práci. Odmietal nočné zmeny, išiel radšej na PN. Nepáčili sa mu tiež popoludňajšie zmeny. Deti neplnením vyživovacej povinnosti núdzou netrpeli, pomáha jej v tom jej súčasný manžel. Dlh na výživnom je podľa nej približne 3.000,- Eur. Poberá náhradné výživné od novembra 2012, v súčasnosti vo výške 160,- Eur. Obžalovaný sa s deťmi stretáva v rámci súdom upraveného režimu styku.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 5C/27/2009-33 zo dňa 30.11.2009, vyplýva, že súd manželstvo N. T. a Z. T., rod. U.Á., rozviedol, na čas po rozvode zveril mal. N. T., nar. XX.XX.XXXX a mal. O. T., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Obžalovanému uložil povinnosť prispievať na výživu detí po 66,- Eur mesačne na každé dieťa vopred vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletých detí.

2T/189/2013-173

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 3P/83/2012-85 zo dňa 30.09.2013, vyplýva, že s účinnosťou od 01.05.2012 bola obžalovanému zvýšená vyživovacia povinnosť na mal. N. na sumu 85,- Eur mesačne a na mal. O. na sumu 75,- Eur me-sačne, pričom nedoplatky na výživnom súd obžalovanému povolil plácať v mesačných splát-kach po 20,- Eur a 10,- Eur spolu s bežným výživným, pod sankciou straty výhody splátok.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/42/2011-133 zo dňa 01.04.2011, doručeným obžalovanému dňa 15.04.2011 a právoplatným dňa 27.04.2011, bol obžalovaný N. T. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd tiež oboznámil ako listinný dôkaz spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/42/2011. V tomto spise sa nachádza záverečná správa z probačného dohľadu sp. zn. 1Pr/18/2011 (č.l. 159-160), z ktorej vyplýva, že odsúdený sa riadne dostavoval na stanovené termíny probačného dohľadu. V priebehu skúšobnej doby bol zamestnaný na viacerých pracovných miestach. Od 01.03.2011 bol zamestnaný ako školník v materskej škole v Starej Turej s mesačným príjmom približne 365,- Eur. Od 01.11.2011 zmenil zamestnanie, začal pracovať v spoločnosti Leoni Stará Turá, kde pracoval iba dva týždne. Od 21.04.2012 pracoval na dohodu o vykonaní práce u Y. W., T., v oblasti stavebníctva a maliarskych prác. Taktiež pracoval v spoločnosti MANARASPRINGS, s.r.o. na dohodu o dočasnom pridelení na výkon prác v inej organizácii v čase od 13.08.2012 do 28.02.2012. Privyrábal si brigádne na stavbách ako pomocný pracovník. V medziobdobiach, kedy nebol zamestnaný, bol riadne evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, aktívne si hľadal zamestnanie, ktoré preukazoval dokladmi. Okrem toho je v spise 2T/42/2011 založená aj aktualizovaná správa od súdneho exekútora Y.. T. W., sp. zn. Ex/181/2010 (č.l. 207 spisu), z ktorej vyplýva, že v priebehu exekučného konania boli od odsúdeného vymožené a na účet oprávnenej poukázané nasledovné platby: dňa 08.04.2011 suma 132,- Eur, dňa 06.05.2011 suma 132,- Eur, dňa 03.06.2011 suma 132,- Eur, dňa 08.07.2011 suma 132,- Eur, dňa 05.08.2011 suma 132,- Eur, dňa 09.09.2011 suma 132,- Eur, dňa 07.10.2011 suma 132,- Eur, dňa 11.11.2011 suma 220,- Eur, dňa 23.12.2011 suma 150,- Eur, dňa 20.01.2012 suma 100,- Eur, dňa 03.02.2012 suma 50,- Eur, dňa 17.02.2012 suma 100,- Eur, dňa 09.03.2012 suma 45,- Eur, dňa 05.04.2012 suma 20,- Eur, dňa 18.05.2012 suma 60,- Eur, dňa 01.06.2012 suma 60,- Eur, dňa 03.08.2012 suma 20,- Eur, dňa 14.09.2012 suma 194,58 Eur, dňa 12.10.2012 suma 244,73 Eur a dňa 16.11.2012 suma 113,89 Eur. Trovy exekúcie boli ku dňu 11.11.2011 vymožené v sume 170,30 Eur. Od 12.11.2011 až doposiaľ nedošlo ani k čiastočnému vymoženiu trov exekúcie. Zo spisu 2T/42/2011 tiež vyplynulo, že dňa 23.01.2014 vykonal Okresný súd Nové Mesto nad Váhom verejné zasadnutie, na ktorom rozhodol o tom, že odsúdený Ivan Mader sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a nariadil u neho výkon trestu odňatia slobody, uloženého vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ku dňu 05.03.2014 toto uznesenie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03.02.2014 (č.l. 158 spisu) vyplýva, že obžalovaný bol evidovaný ako nezamestnaný uchádzač o zamestnanie v období od 22.11.2011 do 11.06.2012, kedy bol vyradený z dôvodu nespolupráce s úradom, neskôr bol evidovaný ako nezamestnaný uchádzač o zamestnanie v období od 22.10.2012 do 27.05.2013, kedy bol vyradený z dôvodu nespolupráce s úradom.

-6-

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva z príslušných zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Z vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne, v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Obžalovaného usvedčuje jednak jeho vlastná výpoveď, v ktorej priznal vedomosť o povinnosti prispievať na výživné na svoje dve maloleté deti, ako aj vedomosť o tom, že už bol v nedávnej minulosti za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona právoplatne odsúdený. Obžalovaného tiež usvedčuje výpoveď svedkyne Z. L., ako aj obsah listinných dôkazov, ktoré boli prečítané na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný v dobe vymedzenej skutkovou vetou obžaloby si vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a pravidelne. Obžalovaný dôvodil nedostatkom pracovných príležitostí, pričom použil v podstate totožnú vecnú argumentáciu, ako vo vykonávacom konaní vo veci 2T/42/2011, kde Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozhodoval o tom, či sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil alebo nie. Vzhľadom k tomu aj súd, použijúc argumentáciu vo veci 2T/42/2011, znovu považuje za potrebné zopakovať, že obžalovaný ako rodič dvoch maloletých detí, hoci mu tieto nie sú zverené do výchovy a s ich matkou má naštrbenú komunikáciu (čo mal súd možnosť vnímať aj počas hlavného pojednávania), nevykonal všetky opatrenia starostlivého rodiča, ktoré od neho bolo a je možné spravodlivo očakávať, smerujúce k tomu, aby bol s ohľadom na všetky objektívne a subjektívne okolnosti schopný platiť bežné výživné riadne a včas. Je nielen zákonom ustanovenou, ale aj odvekou morálnou povinnosťou rodičov starať sa zo všetkých síl o zabezpečenie riadnej a dostatočnej výživy svojich detí a na dosiahnutie tohto cieľa vynakladať v prípade potreby vyššiu než obvyklú (tu skôr obligatórne rutinnú) snahu nájsť si vhodné zamestnanie. Takáto aktivita u obžalovaného nebola zaznamenaná, hoci poukázal na viaceré názvy spoločností, v ktorých viac alebo menej dlhý čas pobudol ako zamestnanec. Nebolo preukázané, že by obžalovaný bol vylúčený z vykonávania niektorých druhov povolání z dôvodu zdravotného postihnutia. Hoci oznámil, že má skoliózu chrbtice, v ďalšej časti výsluchu priznal, že vypomáhal tu pri maliarskych prácach, tam pri stavbe krovu, inde kosil trávu. Obžalovaný uviedol, že mal záujem sa rekvifikovať, avšak z príčin na strane úradu práce k tejto rekvifikácii vo vzťahu k viacerým ním požadovaným rekvifikačným kurzom napokon nedošlo. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že úrad práce je síce zákonom predvídaným orgánom, ktorý napomáha nezamestnaným uchádzačom nájsť si

2T/189/2013-174

zamestnanie, avšak v otázke hľadania vhodného zamestnania sa nemožno spoliehať iba na tento zdroj informácií o vhodných pracovných ponukách, prípadne o možnostiach sa rekvifikovať. Obžalovaný uviedol a vyplýva to aj zo správy probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, že je v jeho schopnostiach prácu si nájsť či už v rámci režimu obvyklého pracovného pomeru, alebo nejakou formou dohody či brigády. V tejto oblasti vidí súd značné rezervy v snahe odsúdeného zlepšiť svoju pozíciu na pracovnom trhu, ako aj výrazné časové obdobia, počas ktorých obžalovaný pasívne čaká na to, čo mu prinesie do cesty osud. Obžalovaný má navyše k dispozícii motorové vozidlo, ktoré mu požičal jeho kamarát. Vegetovanie v režime dlhodobo nezamestnaného, ktorý si síce riadne plní svoje povinnosti súčinnosti s úradom práce, alebo dobrovoľne nezamestnaného, ktorý nad rámec zabezpečovania si bazálnych potrieb brigádami a stravovaním sa u rodičov nečiní prakticky nič hmatateľného, aby z takejto jeho existencie mali úžitok aj jeho maloleté deti, odkázané na jeho výživu, nemožno akceptovať ako relevantnú okolnosť zbavujúcu ho trestnej zodpovednosti zo spôsobenia následku v podobe dlhodobého neplatenia výživného so zreteľnou tendenciou rastúceho dlhu na výživnom. Preto bolo potrebné konanie obžalovaného kvalifikovať ako také, ktoré napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, keďže mal súd za preukázané, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Obžalovaný sa činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Nebola preukázaná okolnosť, ktorá by vylučovala protiprávnosť jeho konania, prípadne ktorá by vylučovala jeho trestnoprávnu zodpovednosť.

Skutku sa dopustil vo forme nepriameho úmyslu, nakoľko vedel, že neplnením vyživovacej povinnosti môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom a pre prípad, že taký následok nastane, bol s tým uzrozumený. Zákomom chráneným záujmom je riadne plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči svojim deťom, odkázaným na ich výživu.

Aj keď rozhodnutia iných štátov nemajú zatiaľ pre rozhodovanie súdov Slovenskej republiky právnu záväznosť, pre edukačné účely považuje súd v súvislosti s trestným činom zanedbania povinnej výživy za vhodné poukázať na časť odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 18.04.2012, sp. zn. 4Tdo/250/2012, s ktorým sa tunajší súd v rovine právno-filozofickej stotožňuje: „Zplození dítěte není sport ani zábava, byť to tak některým jedincům na počátku může připadat. Ve skutečnosti tím ale budoucí rodič na sebe bere povinnosti a odpovědnost, která jej provází po celý další život, namnoze až do jeho vlastní smrti. Proto je nezbytné, aby se choval tak, aby svým závazkům a povinnostem dokázal vždy a za všech okolností dostát.“

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol raz súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/42/2011-133 zo dňa 01.04.2011, právoplatným dňa 27.04.2011, bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

-8-

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť. Pri úvahách a druhu a výmere trestu za spáchaný trestný čin dospel súd k záveru, že najmä s poukazom na predchádzajúce odsúdenie za rovnaký trestný čin je potrebné na obžalovaného pôsobiť trestom prísny, t.j. trestom odňatia slobody v ústave na výkon trestu, keďže prvotné sankcionovanie nevedlo celkom k dosiahnutiu zákonom predvídanej nápravy obžalovaného pro futuro. Vychádzajúc z okolností prípadu, osoby obžalovaného, jeho pomerov a možností jeho nápravy uložil mu súd podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Na výkon trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko doposiaľ nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, dôvodný a primeraný, napĺňajúci požiadavky generálnej, ako aj individuálnej prevencie, po ktorého vykonaní možno očakávať naplnenie jeho účelu. Trest súčasne primerane vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v

neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.